

Д. Гичевъ (з. в): Фактитъ, които Вие изнесохте, Ви изобличаватъ.

Министъръ В. Молловъ: Нищо не разбирате, само злоупотрѣбвате.

Д. Гичевъ (з. в): Това сж факти, изнесени отъ Васъ. Защо не ни дадете възможность да прочетемъ и ние тѣзи книжа тамъ? Ние само слушаме.

Председателствуващъ А. Христовъ: Моля, тишина, г-да.

Министъръ В. Молловъ: Азъ мога въ това отношение да ви цитирамъ последното съчинение на единъ авторъ, който не можемъ да подозремъ, че е отъ тѣзи, които биха желали да се налагатъ. Лицето е доста известно въ международния свѣтъ и е представлявало нееднократно една отъ съседнитъ държави въ Обществото на народитъ. Това е етюдътъ на професоръ Политисъ върху ограниченията на сувереността, който етюдъ е печатанъ презъ 1925 г. въ изданието на Академията по международното право, издържана отъ дотацията Карнеги за свѣтовния миръ. На страници 36 и 37 той изрично говори, че сувереността въ случай, когато едно правителство прибѣгне къмъ арбитражъ, се ограничава чрезъ конвенцията, която то е приело, чрезъ арбитража, който то е установило. Азъ искахъ само този цитатъ да ви направя — нѣма защо да правя други — за да установя, че въ международното право това е единъ възприетъ принципъ, общо начало: щомъ се поеме едно междудържавно задължение, то не може да бѣде веднага елиминирано, не може да бѣде оттеглено, не може да бѣде премахнато, особено не може да бѣде премахнато едно съглашение за арбитраженъ сждъ. Единственото, което би било възможно въ този случай, това е едностранчивото оттегляне на арбитра, който е назначенъ. А вие знаете, че правителството на Стамболийски е назначило арбитражъ съ постановление на Министерския съветъ. Да го оттеглимъ, ние не можемъ, защото другата страна нѣма да се съгласи; ако го оттеглимъ, тя има право по силата на договора за миръ да се отнесе до съвета на Обществото на народитъ и последниятъ, вмѣсто български арбитражъ, ще назначи единъ неутраленъ арбитражъ. Ако това сте искали отъ днешното правителство да направи, то е другъ въпросъ.

Отъ гледище на нашето право, дѣлото се слага на базата на статья 1.224 отъ гражданското съдопроизводство. Но тукъ има едно положение, което не бива да се забравя. Въ точка първа отъ решението на тая забележителна комисия, председателствуванa отъ г. Абаджиевъ — решението на която комисия е попаднало въ рѣцетъ на ищеца — като се цитира чл. 183 отъ договора за миръ, има се за целъ да